

B.

Mødet den 18. Novbr. 1920.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Brøndum, N. Joh. Laursen og Simonsen.

1. (J. Nr. 545—1920). Indstilling fra Belysningsudvalget angaaende **Overenskomst mellem Kommunen og Andelsselskabet »Gudenaacentralen«.**

Christensen forelagde Indstillingen og bemærkede, at det havde kostet megen Møje og Besvær at faa Overenskomsten frem, idet man fra de forskellige Selskabers Side havde halet efter bedste Evne. Kommunen havde hidtil haft en Kontrakt med Kaløvigsselskabet, og dette var jo interesseret i, at det ikke ved en ny Kontrakt skulde komme til at betale mere for Strøm end hidtil. Selskabet var dog gaaet ind paa at betale 2 Øre mere end hidtil, imod at det kom ind under samme Kontrakt som alle de øvrige Selskaber, hvilket jo var en Fordel for Kaløvigsselskabet derved, at de øvrige saa maatte betale deres Andel af de 30000 Kr., som ifølge den tidligere Kontrakt eventuelt skulde betales til Aarhus Kommune. Det bedste ved Kontrakten var, at der sandsynligvis vilde blive mere Strøm ude fra Gudenaanlægget, end de enkelte Selskaber havde Brug for, og i

saa Fald havde Aarhus Kommune Ret til at aftage denne Kraft til en mindre Pris end Produktionsprisen i Aarhus, nemlig til en Pris, der svarede til Forrentning og Amortisation + 5 %. Kontrakten kunde opsiges af Selskabet med 1 Aars Varsel fra 1923, medens den fra Kommunens Side kun kunde opsiges med 2 Aars Varsel, idet Selskabet saa skulde have Tid til at anlægge en Kraftstation selv. Men for Øjeblikket stod man paa et meget usikkert Grundlag, idet ingen kunde sige, hvorledes det vilde forme sig, før Anlægget kom i Gang. Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale den foreliggende Kontrakt, som sikkert var det bedste, der i Øjeblikket kunde opnaas for Aarhus Kommune.

B e c h spurgte, om det i Praksis vilde faa stor Betydning, at Aarhus Kommune havde Adgang til at faa et eventuelt Strømoverskud fra Gudenaacentralen. Saavidt Taleren erindrede, havde Kommunen Ret til ca. 5 Mill K. W. fra Gudenaaværket, og Byens aarlige Strømforbrug var vist 5—6 Mill K. W. Taleren kunde derfor ønske at vide, om der saa var Udsigt til, at Byens eget Værk kunde sættes i Staa. Men det kunde jo ogsaa gaa til den anden Side, at Kommunen kom til at levere Elektricitet til Gudenaacentralen. Kunde denne saa produceres til en Pris, som var virkelig forsvarlig for Byens Forbrugere, naar Kommunen skulde have sine Udgifter dækkede?

C h r i s t e n s e n oplyste, at Aarhus havde Ret til $\frac{2}{3}$ af Produktionen eller 4 Mill K. W. Men Kaløvigsselskabet var blevet stærkt udvidet og kunde ikke forsyne sig selv, hvorfor det maatte købe Elektricitet hos Aarhus Kommune. Efterhaanden som alle Selskaber kom i Gang og muligvis udvidedes, kunde Aarhus næppe faa saa

meget fra Gudenaacentralen, som Byen skulde bruge, i hvert Fald paa visse Tider af Aaret, men vilde tværtimod komme til at levere Strøm dertil imod en rimelig Avance. Produktionsprisen ved Gudenaaværket var løselig opgjort til 20 Øre, men dertil kom, at det Laan paa 2 Mill Kr., som Aarhus Privatbank havde ydet, ønskede Banken tilbagebetalt i Løbet af 2 Aar. Selskabet havde andraget om at maatte afdrage det igennem 4 Aar; men hvis Banken fastholdt sit Forlangende, vilde Prisen blive fordyret med ca. 5 Øre. Der havde ogsaa været Tale om at rejse et Laan paa 2 Mill. Kr., og et saadant var tilbudt til $4\frac{1}{2}$ % Rente og Kurs 70, og Pengene skulde staa uopsigelige i 25 Aar. Det vilde give en effektiv Rente af ca. 7,4 %. En Del af Landboerne var stemt for at modtage et saadant Laan, og Taleren kunde ønske at høre Byraadets Mening herom

B e c h takkede for de tilfredsstillende Oplysninger. M. H. t. Laanet var Taleren stemt for at tilbagebetale de 2 Mill Kr. til Privatbanken igennem en Forhøjelse af Elektriciteten og ikke stifte et Laan paa 25 Aar, for gjorde man det, vilde Selskabets Stilling blive ugunstigere. Der havde været megen Tale om Pramfarten paa Gudenaen, og Taleren vilde spørge, hvilke økonomiske Følger denne Sag vilde faa for Selskabet.

C h r i s t e n s e n svarede, at denne Sag havde været behandlet i et Møde; men det drejede sig mere om Motorfart end Pramfart; men i Koncessionen omtales kun ren og skær Pramfart, og man mente derfor ikke at have nogen Forpligtelse over for Motorfartøjer. Skulde der anlægges en Ophalingsbedding, vilde det blive en saa stor Udgift, at det slet ikke kom til at svare til Nytten deraf.

F o r m a n d e n bemærkede, at Motorfart og Fiskeri næppe kunde forenes i det smalle Vand. Taleren var enig med Hr. Bech m. H. t. det omtalte Laan, at det vilde være heldigst at afvikle de 2 Mill. Kr. snarest mulig og ikke optage et nyt Laan. Med en Kurs af 70 vilde det ogsaa give et meget stort Tab.

B r a m m e r spurgte, om Aarhus Kommune ogsaa var pligtig til at modtage de 40 % af Produktionen, eller om der var fastsat bestemte Mængder, der skulde aftages i Aarets Løb og til en fast Pris. Til Tider kunde der maaske blive nogen Overproduktion, og saa var det rimeligere, hvis denne kunde aftages til en noget billigere Pris i Stedet for, at man maaske ikke udnyttede hele Vandkraften.

C h r i s t e n s e n oplyste, at hver Andelshaver hæftede for de tegnede Andele, enten man benyttede dem eller ikke, ellers kunde det ikke gaa for Selskabet. Men hvis der paa et vist Tidspunkt produceredes mere, end den enkelte Andelshaver havde Brug for, skulde det afsættes til de andre. Derfor var Aarhus gunstig stillet, idet Kommunen sikkert kunde aftage alt, hvad der kunde faas, hvilket de øvrige Selskaber maaske næppe kunde lige straks. Det, som Aarhus Kommune aftog udover sin Andel, skulde betales med Produktionspris + 5 %, og det vilde i alle Tilfælde blive lavere end Produktionsprisen ved Kommunens Værk, saa længe Brændselspriserne var saa høje som nu.

Sagen overgik til 2. Behandling.

2. (J. Nr. 25⁸—1920). **Andragende fra Hotelejer Mikkelsen om Bevilling til Beværtning med Gæstgiveri i »Parkhotellet«, Ryegade.**

Bevillingsnævnet kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at Andrageren fremskaffer 2 i Kraft værende Borgerskaber til Nedlæggelse.

Salling henstillede, om man ikke i dette Tilfælde kunde dispensere fra Forlangendet om de 2 Borgerskaber. Taleren havde hørt, at der forlangtes 3000 Kr. for et Borgerskab, der udløb til Nytaar. Der havde tilmed været drevet Hotel i denne Ejendom igennem mange Aar, og Andrageren var vist solid nok.

Formanden henviste til, at man nylig havde vedtaget en ny Vedtægt, hvorefter Beværtningernes Antal skulde bringes ned til 1 pr. 600 Indbyggere. Hvis dette skulde gennemføres, var man nødt til at holde fast ved dette Forlangende, og dersom man dispenserede i et enkelt Tilfælde, blev Stillingen fuldstændig uholdbar overfor andre.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 492—1920). **Andragende fra fhv. Kontorassistent Lunds Enke om Forhøjelse af Understøttelse.**

Lønudvalget anbefaler, i Betragtning af Ansøgerindens Bestræbelser for at ernære sig selv, at der ydes hende foreløbig for 1 Aar fra 1. Oktober d. A. en Dyrtidshjælp af 150 Kr.

Indstillingen vedtoges.
